

ken och penninginrättningarna, skulle berättigas att enligt direktionens prövning erlagga högst 9 % årlig ränta på penninginrättningarnas kassareservdepositioner.

Bankfullmäktige behandlade direktionens skrivelse den 13 december och godkände det framställda förslaget.

Temporär ändring av 6 § i reglementet för Finlands Bank

I en skrivelse av den 19 september föreslog direktionen, att 6 § i reglementet för Finlands Bank skulle ändras så, att sedelutgivningsrätten fram till utgången av 1968 skulle fastställas till 700 mmk utöver den ordinarie sedeltäckningen, mot tidigare 500 mmk. På grund av den utelöpande sedelstockens stora säsongvariationer föreslog direktionen vidare, att det belopp, varmed denna rätt på framställning av bankfullmäktige medelst förordning kan höjas för viss tid likaså fram till utgången av 1968 skulle fastställas till 150 mmk, mot tidigare 80 mmk.

I motiveringen till förslaget nämnde direktionen, att 500 och 80 miljoners gränserna för sedelutgivningsrätten, vilka nu föreslogs höjda, hade gällt ända sedan 1950 och varit tillfyllest fram till redogörelseåret. Försvagningen i den utländska betalningsbalansen och den därav föranledda valutaavtappningen hade emellertid medfört, att sedelutgivningsrätten väsentligt minskats. Sålunda hade sedelutgivningsreserven från början av redogörelseåret till slutet av augusti sjunkit från 313 mmk till 119 mmk. En så liten sedelutgivningsreserv är, om man beaktar den framtida utvecklingen, inte tillräcklig. Även under förutsättning att valutareserven inte mera skulle sjunka under redogörelseåret, kunde sedelutgivningsreserven bli knapp i december, då sedelstocken alltid säsongmässigt kraftigt ökar. Det tar å andra sidan sin tid, innan de ständigt effektiviserade åtgärderna för avlägsnande av betalningsbalansens underskott leder till resultat, varför det redan av denna anledning kan behövas en ännu större sedelutgivningsreserv. Även om målet på lång sikt är att förbättra valutaläget så, att den ordinarie sedeltäckningen är tillräcklig för sedelutgivningen inom ramen för de nuvarande stadgandena, ansåg direktionen det nödvändigt att tillfälliga åtgärder vidtogs för en höjning av sedelutgivningsrätten till dess täckningen med säkerhet räcker till. Höjningen

borde vara så stor, att den skulle täcka de två närmaste årens behov, och under denna period borde bristen på jämvikt i betalningsbalansen kunna avhjälpas genom ekonomiskt-politiska åtgärder.

Enligt bankens reglemente skall täckningen för utelöpande sedlar, då deras belopp överstiger den ordinarie sedeltäckningen, utgöras av inhemska växlar, som fyller vissa villkor. Direktionen konstaterade, att det sammanlagda beloppet av s.k. supplementär sedeltäckning redan stigit så högt, att det är tillräckligt för att täcka den föreslagna höjningen av sedelutgivningsrätten. Då direktionen å andra sidan inte heller har för avsikt att öka den kreditgivning som hör till denna supplementära sedeltäckning, behöver de nuvarande bestämmelserna om sedeltäckningen i bankens reglemente sålunda inte ändras.

Vid ett möte den 20 september uppsköts ärendets behandling till mötet den 23 september, då bankfullmäktige beslöt anmoda statsrådet att på basen av direktionens förslag till riksdagen lämna en proposition till lag om temporär ändring av 6 § i bankens reglemente.

Lagen om temporär ändring av 6 § reglementet för Finlands Bank stadfästes den 18 november. Lagen är gällande till utgången av år 1968, och därefter gäller åter 6 § i reglementet för Finlands Bank sådan den lydte innan denna lag trädde i kraft.

Begränsning av maximibeloppet för rediskonteringar

Samtidigt som bankfullmäktige vid sitt möte den 23 september beslöt anmoda statsrådet att till riksdagen lämna den i föregående avsnitt redovisade propositionen till lag om temporär ändring av 6 § i reglementet för Finlands Bank, fattade de efter behandling av ärendet redan vid ett möte den 20 september följande beslut:

”Med beaktande av att den fortlöpande ansvällningen av centralbankens utlåning försvagar valutareserven och till slut äventyrar bankens utländska likviditet, uppmanar bankfullmäktige direktionen att vidta sådana åtgärder, som kan stoppa ökningen i den kreditgivning, som räknas till Finlands Banks supplementära sedeltäckning. Då denna kreditgivning i huvudsak sker i form av rediskontering, anser bankfullmäktige det vara skäl att effektivisera regleringen av penninginrättningarnas utlåning och likviditet så, att överskridningarna

av de uppställda rediskonteringskvoterna begränsas till högst 25 % och rediskonteringsarnas totalbelopp senast den 31 januari 1967 till 800 mmk. Kreditbegränsningarna borde genomföras så, att de främst drabbar från sysselsättningssynpunkt sekundära projekt.”

Grundande av fond med anledning av Finlands självständighetsjubileum

Samtidigt som direktionen vid ett möte den 13 december för fastställelse förelade bankfullmäktige de grunder, enligt vilka Finlands Banks bokslut för redogörelseåret skulle uppgöras, föreslog den att med anledning av Finlands självständighetsjubileum år 1967 obligationer till ett nominellt värde av 100 mmk, vilkas bokföringsvärde redan helt avskrivits, i samband med bankens bokslut för 1966 skulle överföras ur bankens portfölj till en speciell fond. Fonden skulle förvaltas av Finlands Bank, och dess avkastning skulle enligt stadgar, som fastställs av riksdagen, på beslut av bankfullmäktige användas till finansiering av sådana åtgärder, som bidrar till att stabilisera penningvärdet och därigenom avser att påskynda den ekonomiska tillväxten i landet och att förbättra landets internationella konkurrensförmåga.

Genom jämförelser med förhållandena i andra länder borde fonden fortlöpande låta utreda dels våra näringars och vår administrations relativa prestationsförmåga, vilken i sista hand kan fastställas på basen av prisnivån för varor och tjänster, dels effektiviteten hos själva prismekanismen. I syfte att sänka kostnaderna borde sådana åtgärder planeras, som skulle förbättra produktiviteten och effektivisera förvaltningsapparaten. Målet borde även vara att avlägsna hindren för fullt utnyttjande av produktionskrafterna samt att främja strukturella förändringar, i synnerhet inom de branscher som blivit uppenbart efter i utvecklingen. Även i allmänhet borde stöd ges åt utveckling av produkter och framställningsmetoder, och vidare borde fonden försöka underlätta en snabb tillämpning av för Finland lämpade utländska teknologiska framsteg.

För att förverkliga de nämnda syftena kunde fonden själv låta verkställa undersökningar och utredningar samt genom antingen understöd eller lån finansiera målforskning utförd av enskilda eller sammanslutningar, tillämpning av uppfinningar och idéer inom produktionen samt ex-

periment med nya metoder inom såväl näringslivet som statens och kommunernas verksamhetssektorer. Till egentlig investeringsfinansiering skulle fondens medel användas endast om det vore ändamålsenligt att visa exempel på nya lösningar, som i fall av framgång kunde få en t. o. m. vidsträckt användning. Ifall ett dylikt försök skulle utfalla väl, kunde fonden kräva tillbaka sitt stöd helt eller delvis, men i annat fall kunde det betraktas som ersättning för risktagandet. Finansieringsprojektet borde väljas så, att företräde ges sådana projekt där resultaten nås snabbt, men vid behov kunde fonden förbinda sig att understöda program på t. o. m. flera år, dock inte institutioner som är avsedda att bli stadigvarande.

Bankfullmäktige skulle årligen till riksdagen avge berättelse över fondens verksamhet. Då och då skulle fondens stadgar ånyo bli föremål för justering, varvid vunna erfarenheter skulle beaktas.

Bankfullmäktige godkände direktionens plan till grundande av fonden. För överförande av medel för ifrågavarande ändamål bör riksdagens godkännande inhämtas (s. 16).

Höjning av befattningshavarnas avlöning

Med stöd av lagen om justering av statstjänstemännens avlöning av den 24 juli 1964 och lagen om införande av denna lag av samma datum hade statsrådet den 13 juni 1966 efter förhandlingar med tjänstemannaorganisationerna beslutat, att den utgångsnivåjustering, varom stadgas i den senare lagen, och den årsjustering av avlöningarna, varom stadgas i den förra lagen, för statstjänstemännens avlöningar verkställs på i beslutet närmare angivet sätt.

I en skrivelse av den 20 juni lämnade direktionen följande förslag: En höjning av avlöningarna för bankens ordinarie och extraordinarie befattningshavare, med undantag av direktörsbefattningarnas avlöning, borde genomföras på motsvarande sätt som utgångsnivåjusteringen av statstjänstemännens avlöningar dvs. så, att höjningen inom de av bankens lönegrupper, som motsvarar eller närmast motsvarar statens avlöningsklasser A 1 — A 12, är 7 % och att höjningen därefter kontinuerligt stiger för att inom de lönegrupper, som motsvarar eller närmast motsvarar statens avlöningsklass A 30, uppgå till 19.91 %; ovan nämnda utgångsnivåhöjning borde erläggas till befattningshavarna på samma sätt som hos sta-

ten dvs. så, att höjningen inom de av bankens lönegrupper, som motsvarar eller närmast motsvarar statens avlöningsklasser A 1 — A 9, erlaggs under loppet av fyra år, nämligen 20 % under redogörelseåret, 25 % under 1967, 30 % under 1968 och 25 % under 1969, och så, att utgångsnivåhöjningen inom de av bankens lönegrupper, som motsvarar eller närmast motsvarar statens övriga avlöningsklasser, erlaggs under loppet av fem år, nämligen 15 % under redogörelseåret, 15 % under 1967, 30 % under 1968, 20 % under 1969 och resten eller 20 % under 1970; den årliga höjningen av avlöningarna för bankens ordinarie och extraordinarie befattningshavare borde verkställas på samma sätt som motsvarande höjning hos staten eller retroaktivt med 3 % fr. o. m. den 1 februari 1966 och med 3.1 % fr. o. m. den 1 juni 1966, dock så, att det lägsta beloppet av den årliga höjningen vardera gången är minst 20 mark per månad.

I sin skrivelse föreslog direktionen vidare, att de höjda lönerna skulle erläggas till befattningshavarna fr. o. m. den 1 juli 1966. Samma dag skulle befattningshavarna även få motta de retroaktiva höjningarna, som fastställs på basen av beslut om motsvarande höjningar av tjänstemannaavlönningarna hos staten.

Bankfullmäktige behandlade direktionens förslag vid sitt möte den 21 juni och godkände det.

Ändringar i bankens avlöningsstat

Vid sitt möte den 24 maj ändrade bankfullmäktige 3 § i avlöningsstaten så, att denna utökades med två direktörsbefattningar den 1 juni 1966.

Under redogörelseåret beslöt bankfullmäktige vidare på framställning av direktionen att överföra direktörsbefattningen vid kontoret i Åbo till följande högre avlöningsgrupp, att höja den övre gränsen för tjänstepersonalens grundlönegrupper och att ombilda en telefonistbefattning vid kontoren i respektive Tammerfors, Vasa och Jyväskylä till kontorsbiträdesbefattningar.

Finlands Banks nya pensionsstadga

Genom en lag av den 20 maj 1966, vilken träder i kraft vid ingången av 1967, fastställdes en ändring i grundstadgandena om pensioner i 24 § i bankens reglemente och därav föranledda ändringar i punkterna 20 och 22 i 17 §

i reglementet. I sak innebär detta, att de av bankens pensioner som beviljas sedan ändringarna trätt i kraft i tillämpliga delar bestäms enligt samma stadganden som pensionerna för personer, som står i tjänste- eller arbetsförhållande till staten, och att samtliga personer i privaträttsligt arbetsförhållande till banken kommer att vara underställda bankens pensionsstadga. Formellt sett innebär ändringarna i reglementet, att pensionerna från början av 1967 beviljas av bankens direktion i stället för av bankfullmäktige, att det vid banken finns ett särskilt pensionsombud, som äger rätt att följa med handläggningen av pensionsärenden i direktionen, samt att ändring i direktionens beslut i pensionsärende må sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen av såväl sökande och mottagare av pension som pensionsombudet. Närmare bestämmelser om utbetalningen av pensioner och om pensionskyddet i övrigt utfärdas i en separat pensionsstadga, som fastställs av bankfullmäktige.

Då de ovan nämnda ändringarna i reglementet kräver vissa ändringar i de pensionsstadganden, som bankfullmäktige den 10 juni 1964 hade fastställt för banken, föreslog direktionen i en skrivelse av den 8 december, att bankfullmäktige skulle fastställa en helt ny pensionsstadga, och fogade till skrivelsen ett förslag till stadga. I förslaget överensstämde bestämmelserna om pensionskydd i huvudsak med motsvarande stadganden i lagen om statens pensioner, vilken träder i kraft vid ingången av år 1967, och de ovan redovisade formella ändringarna hade även beaktats i förslaget. De bestämmelser i 1964 års pensionsstadga, som inte står i strid med de ovan nämnda ändringarna i reglementet eller med lagen om statens pensioner, hade däremot bibehållits oförändrade i direktionens förslag. Då punkt 20 i 17 § i reglementet även i sin förändrade form överlåter på bankfullmäktige att avgöra understödsärenden, hade i förslaget även beviljandet av de på prövning baserade extra pensionerna förbehållits bankfullmäktige. Vidare hade intagits en bestämmelse, att förmanstagar bibehåller sin rätt till pension enligt Finlands Banks pensionsstadga av den 10 juni 1964, om han inom utsatt tid meddelar bankens direktion att han så önskar.

Bankfullmäktige behandlade direktionens förslag den 13 december och fastställde, att en i enlighet därmed uppgjord pensionsstadga för

Finlands Bank skulle träda i kraft den 1 januari 1967.

Beviljade pensioner och understöd samt beviljad begravningshjälp

Bankfullmäktige beviljade under 1966 tolv pensioner, två understöd och i två fall begravningshjälp.

Direktionen

Vid sitt möte den 21 juni beslöt bankfullmäktige, att direktionens ordförandes och ledamöters löner skulle höjas med en viss procent den 1 februari och den 1 juni 1966.

Vid samma möte beviljade bankfullmäktige direktionsledamoten A. Simonen, som hade utnämnts och förordnats till medlem av statsrådet och justitieminister, tjänstledighet för den tid han är medlem av statsrådet.

Kontrollanterna vid avdelningskontoren

Som kontrollanter vid bankens avdelningskontor och som deras suppleanter fungerar 1967 enligt bankfullmäktiges beslut följande personer:

kontoret i *Björneborg*: kontrollanter direktören Yrjö Edvard Nurmi och borgmästaren Väinö Wilhelm Hahta samt suppleanter stadssekreteraren, vicehäradshövdingen Olavi Einar Koivisto och verkställande direktören Heimo Kalervo Kaitila;

kontoret i *Joensuu*: kontrollanter vicehäradshövdingen Mauno Moilanen och köpmannen Aulis Erkki Tahvo Aho samt suppleanter rektorn, filosofie magistern Aulis Olavi Waldemar Koivusalo och landskamreren, vicehäradshövdingen Otto Alvar Gustaf Sorasalmi;

kontoret i *Jyväskylä*: kontrollanter polisinspektören, vicehäradshövdingen Eino Ilmari Karpio och borgmästaren Aaro Tapio Häkkinen samt suppleanter direktören, agronomie och forstkandidaten Veikko Verner Varesmaa och landskamreren, vicehäradshövdingen Uuno Osmo Volmari Aarnio;

kontoret i *Kotka*: kontrollanter stadssekreteraren, vicehäradshövdingen Kustaa Ilmari Laaksonen och fabrikschefen, diplomingenjören Mauno Sopanen samt suppleanter justitierådmannen Heikki Pajari och polismästaren Eero Johannes Kettunen;

kontoret i *Kuopio*: kontrollanter borgmästaren Alvar Hjalmar Mikael Hurttta och hovrättsrådet Toimi Tulikoura samt suppleanter agronomen Lauri Arvid Pekkarinen och kontorschefen, diplomekonomen Lauri Johannes Salmi;

kontoret i *Lahti*: kontrollanter direktören Esko Bruno Kunnas och justitierådmannen Timo Johannes Tuori samt suppleanter rektorn Ilmari Johannes Vartiainen och stadsfogden, juris kandidaten Matti Sakari Rintala;

kontoret i *Rovaniemi*: kontrollanter kontorschefen, diplomekonomen Juho Kalervo Lahtinen och landssekreteraren, vicehäradshövdingen Vilho Johannes Haataja samt suppleanter stadssekreteraren, vicehäradshövdingen Aarne Johannes Koponen och länsskatteinspektören, juris kandidaten Erkki Emanuel Ollila;

kontoret i *St Michel*: kontrollanter häradshövdingen Jaakko Armas Kinnunen och länsrådet Veikko Armas Jäntti samt suppleanter rektorn Pauli Veli Vainio och domkapitelsassessorn, vicehäradshövdingen Mauri Pertti Toiviainen;

kontoret i *Tammerfors*: kontrollanter kommerserådet Alpo Pesonen och justitieborgmästaren Jyrki Jalo Unto Tuominen samt suppleanter konsuln, verkställande direktören, diplomingenjören Lauri Veikko Virkkunen och universitetssekreteraren, vicehäradshövdingen Aunis Kaspero Kantonen;

kontoret i *Uleåborg*: kontrollanter tullförvaltaren, juris kandidaten Torsten Wilhelm Öberg och stadshushållningsinspektören, diplomekonomen Ville Kalevi Matturi samt suppleanter direktören, diplomekonomen Lauri Johannes Heikkinen och länsskatteinspektören, vicehäradshövdingen Aulis Evert Virtanen;

kontoret i *Vasa*: kontrollanter chefen för omställningsskattebyrån, juris kandidaten Åke Johannes Helanko och fabrikschefen Ralf-Erik Klockars samt suppleanter landssekreteraren, vicehäradshövdingen Henrik Matias Palomäki och direktören, diplomekonomen Esko Olavi Antero Kaikko; samt

kontoret i *Åbo*: kontrollanter direktören Väinö Johannes Jylhä och länsrådet Yrjö Hemminki Aliharmi samt suppleanter lantbruksrådet Frans Einari Karvetti och rektorn, professorn Auvo Armo Sääntti.

Bankfullmäktige

Såsom bankfullmäktige fungerade från årets början till och med den 29 april följande personer:

Eskola, Kustaa Oskari, lantbrukare,
Wiherheimo, Toivo Antero, filosofie magister,
Aaltonen, Aimo Anselm, partiordförande,
Kokkola, Veikko Johan, stadskamrer,
Kinnunen, Toivo Henrik, kommunalråd,
Teir, Grels Olof, viceshäradshövding,
Lehto, Oiva, vice partiordförande,
Salo, Tuure Olavi, viceshäradshövding,
Paasio, Kustaa Rafael, chefredaktör.

De tre förstnämnda utgjorde de ordinarie bankfullmäktige.

Som ordförande fungerade ledamoten av bankfullmäktige Eskola och som viceordförande ledamoten av bankfullmäktige Wiherheimo

När riksdagen sammanträdde efter riksdagsvalet i mars, utsåg elektorererna den 29 april följande personer till bankfullmäktige:

Kokkola, Veikko Johan, stadskamrer,
Kaasalainen, Nestori Johannes, lantbrukare,
Saarinen, Aarne Armas, partiordförande,
Junnila, Tuure Jaakko Kalervo, filosofie doktor,
Paasio, Kustaa Rafael, chefredaktör,
Uusitalo, Eino Oskari, agrolög,

Helsingfors den 1 mars 1967.

Lehto, Oiva, organisationssekreterare,
Korsbäck, Verner Valentin, agronom,
Salonen, Olavi Oskar, sociologie magister,
direktör.

De tre förstnämnda utgör de ordinarie bankfullmäktige.

Vid sitt möte den 24 maj valde bankfullmäktige till ordförande ledamoten av bankfullmäktige Kokkola och till viceordförande ledamoten av bankfullmäktige Saarinen.

Revisorerna

Till revisorer av bankens räkenskaper för 1966 utsåg elektorererna följande personer:

Siltanen, Sylvi Cecilia, bokförare; suppleant
Paasivuori, Tyyne Maria, socionom;

Sinkkonen, Yrjö, kommunalråd; suppleant
Wainio, Weijo Werner, politices doktor;

Kivimäki, Erkki Antero, ekonom; suppleant
Aitamurto, Aarno Kari Antero, viceshäradshövding;

Kemppainen, Jaakko Abram, viceshäradshövding; suppleant
Nordström, Torsten Edvin, diplomingenjör;

Hykkäälä, Heikki Kalervo, byråchef; suppleant
Vilponiemi, Väinö Antero, distriktssekreterare.

VEIKKO KOKKOLA

Aarne Saarinen
T. Junnila
Eino Uusitalo
Verner Korsbäck

Nestori Kaasalainen
Rafael Paasio
Oiva Lehto
Olavi Salonen

Pertti Tammivuori